

ADVENT 1. VASÁRNAPJA**C év**

1– 4 oldal

Olv.: Jer 33,14-16 – 1Tessz 3,12-4,2 – Lk 21,25-28.34-36
Virrasszatok!

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Nem tudok egyebet tenni, mint ismételgetni az Úr szavát: Jöjjetek!

Jöjjetek kedves gyermekeim, jöjjetek Hozzám! Isten új távlatokat kínál az embereknek. Rajtunk múlik, hogy elfogadjuk-e Isten ajánlatát! A kérdés az, jobban szeretjük-e a sötétséget, mint a világosságot? Aki szereti a világosságot, az szereti az Istent! Advent arra szólít fel bennünket, hogy gyűjtsuk meg a fényeket.

Éljünk úgy ebben a világban, mint a világosság fiai,
akik Istentől tanuljuk az életet, mint olyan emberek,
akik új távlatokat nyitunk az emberiségnek!
Advent első vasárnapja van. Új távlatokat kínál az Isten!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Advent van, karácsonyra készülünk, emlékezünk a régmúlt időkre. Reménykedünk abban, hogy szerencsés lesz a vég, a világvége és ennek a végnek jegyében a mi emberi életünk vége. Advent azt jelenti, Úrjövet! Ez a fogalom és az ebben foglalt üzenet azért nagyon fontos, mert az Isten el akar jönni hozzánk. Isten találkozni akar velünk és – ahogy említettem a szentmise bevezetőjében - új távlatokat akar adni az életünknek, hogy ne földet néző emberek maradjunk, hanem emelt fejjel járjuk életünk útját.

Advent Úrjövet!

Egyszer eljött, amikor Jézus megszületett. Hitünk tanítása szerint itt van, neve Emmánuel, ***velünk az Isten!*** Azért van velünk, azért lett Emberré, mert azt akarja, hogy Vele együtt járjuk az utunkat, és ez által helyes irányt adjon az életünknek. Hitünk szerint - ahogy ma hallottuk - ***újra eljön az idők végén!***

A világ vélekedése advent üzenetéről***Krisztus születéséről***

Ez nagyon komoly kérdést vet föl. Ma az emberiség nagy része Krisztus születésével kapcsolatosan még csak-csak megfogalmaz valamit. Főleg angol nyelvterületeken már eljutottak odáig, hogy lehetőleg Krisztus születéséről ne beszéljenek, mert ez állítólag sokakat zavar. Ezért ezt hallgassuk el.

A világvégéről

Mit jelent ma az emberek számára a világvég és Krisztus újra eljövele?

Azt hiszem, igen-igen kevés ember foglalkozik ezzel a kérdéssel. Inkább hitetlenkedve hallja ezeket a szavakat.

Jézus velünk van!

Miképpen gondolkodik a világ arról, hogy Jézus velünk van?

Kínálgatja nekünk nap, mint nap a lehetőséget, hogy fogadjuk be, találkozzunk Vele, és ezáltal új értelmet adjunk az életünknek. Élünk megváltott életet! Nem tudom mennyien élnek ezzel a lehetőséggel?

Az idő felfal minden időbeli

Azon érdemes elgondolkodnunk, hogy ami időbeli, azt felfalja az idő. A világ időbeli. Lett, elkezdődött valamikor és a törvények szerint az idő mindent megeszik, ami időbeli. Lehullik a virág. Gyönyörűen virágzik a gyümölcsfa, majd a gyümölcs megéri és azzal, hogy beéri, megérlelődik, a léte befejeződik.

Az ember, aki megszületett,
ő is egyszer az útjának végére ér.

Az idő felfalja mindazt, ami időbeli.

Ez nagyon fontos értelmet és jelentőséget ad az időnek!

Isten ebben az időben élő embereknek kínálja föl a lehetőséget!

Az idő kegyelmi lehetőséget kap!

Istennek ígérete van az emberek számára! Isten azt ígéri az Ószövetségben a zsidóknak, hogy el fog jönni. A zsidók ebből az ígéretből élnek. Amikor eljön az Isten, - ahogy hallottuk az ószövetségi Szentírásban, - akkor jogot és igazságot szolgáltat. Ezért jön el. A zsidók ezért várták. Az Újszövetség népe ígéretet kapott, hogy eljön a Messiás. Akkor megváltozik minden, egy kegyelmi idő kezdődik. Ez az idő - amiről szóltam - kegyelmi lehetőségeket kap.

***Isten egészen sajátosan fölruházza ezt az időt,
és az időben élő ember lehetőségeit csodálatos ajándékokkal!***

Egyházi újév a középkorban

Advent a liturgikus naptár szerint az egyházi év első napja. Egy újesztendő kezdődik. A polgári év a mi világunkban január elsején kezdődik. A középkor sajátosan gondolkodott erről az egyházi újesztendőről. Volt olyan időszak, amikor az egyházi év Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepével kezdődött, abból a megfontolásból, hogy Jézus akkor lett Emberré és az ő eljövetelével Isten megszenteli az időt. Egy kegyelmi idő kezdődik. Az a távlat, amit említettem, a kegyelmi idő távlata.

A középkorban volt olyan időszak is, amikor az egyházi újév szeptember elsejével kezdődött. A görög katolikus testvéreink még ma is úgy, ahogy megtartják ezt a napot. Az ő elhatározásuk egybeesett a zsidók őszi ünnepével, amikor a magot elvetik. Újév kezdődik, amikor elvetik a magot, ami az élet, és amiből százszoros termés is lehet. Jézus ezen az évkezdő ünnepen lépett fel, amikor a zsidó gondolkodás szerint a mag elültetése van. Ezzel az életet igenelik. Jézus ezen az ünnepnapon lép fel és azt mondja: az Úr Lelke rajtam. Elküldött, hogy örömhírt vigyek az embereknek.

Az advent kegyelmi idő!

Sajátos lehetőségekről van szó. Isten új lehetőségeket kínál a mi emberi életünknek. Isten úgy gondolta el az életünket, hogy vele összetartozunk, vele szövetségben vagyunk. Ebben a kapcsolatban kiteljesedik az életünk. Mi ezt fölmondtuk, hátat fordítottunk az Istennek. Mekkora az Isten szeretete! Abban a pillanatban, amikor az ember elfordul az Istentől, Isten utánanyúl.

Isten egy ígéletben fogalmazza meg

az ember új lehetőségét, **hogyan** *eljön!*
Nem hagyja magára az embert!

***Az egyházi év első napja, újév napja a kegyelmi idő kezdete!
Adventben a mi lehetőségünk, hogy új távlatot adjunk az életünknek!
Nagyobb távlatot, mint amit jelent a mi időbe beszorított életünk!
Messzebbre lássunk!***

A hit, a remény és a szeretet határozza meg az életünket!

A hit szemével lássunk!
A reményben éljünk!
A szeretet határozza meg az életünket!
A távlat ez!

***Isten figyelmeztet bennünket, ha ezt az újat akarjuk,
akkor nagyon vigyázzunk a szívünkre!
Vigyázzunk a szívünkre, hogy el ne nehezedjen!***

El ne nehezedjen szívünk a mindennapi gondjainkban. Ilyen is van, hogy tobzódásban, részegeskedésben, e világi vágyaink értelmetlen megélésében. El ne nehezedjen a szívünk, mert ha szívünk bezárul, akkor nem látunk tovább az orrunknál. Ha a szívünk elnehezedik, akkor a lelkünk elbizonytalanodik. Építsünk új lehetőségünk szerint az Írásra hivatkozva: hitben, reményben, szeretetben! Mit jelent? Nagyon egyszerű.

A hívó ember nemcsak azt látja, amit a szemével lát!
A hívó ember nem csak azt tudja, amit felfog!
A hívó ember nemcsak azt érti, amit hall!

***Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi értelem föl nem fogja,
amit Isten azoknak készít, akik vele összetartoznak!***

Próbáljunk a hit felől gondolkodni. Nehogy azt gondoljuk, hogy csak az van, amit látunk, amit hallunk, amit fölfogunk. Ne szűkítsük be ennyire az Isten lehetőségeit!

***Tervezzük életünket a hit felől!
Tervezzük életünket a remény oldaláról!
Jobban hagyatkozzunk az Istenre!***

Nap, mint nap megtapasztaljuk korlátjainkat, kicsinységünket.
Annyi vereség és kudarc keserít bennünket.
Jobban reménykedjünk az Istenben!
Fontosabb, több legyen számunkra a Vele való kapcsolat.
Tervezzünk a reményre hagyatkozva.
A szeretet, amiről annyit hallunk, annyit beszélünk.....
Válaszoljunk már az Istennek!

Isten előbb szeretett, pusztán az a tény,
hogy itt vagyunk, az Isten szeretetének műve.
Megszülettünk.
Miért születtünk meg?
Miért mi születtünk meg?

Ki tudja ennek magyarázatát?
 Okáról esetleg lehet beszélni, de magyarázatról?
 Válaszoljunk az Isten szeretetére!
 Nagyon egyszerű a válasz,
 de nem könnyű megtartani!
***A válasz az, hogy úgy tartozzunk egymással össze,
 olyan szeretetben, ahogy az Isten szeret bennünket!***

Tervezzük úgy az életünket, hogy a szeretetet valamiképpen fel is tudjuk mutatni. Válaszoljunk az Isten szeretetére az által, hogy egymással összetartozunk, egymással jót teszünk. Egymást szeretjük!

Advent van, kegyelmi idő. Ez az idő azzal kezdődött, hogy Jézus eljött közénk és felkínálja, hogy találkozzunk vele. Advent, Úrjövet. Engedjük be Istent az életünkbe hitben, reményben, szeretetben. Ha erre képesek vagyunk, ezt komolyan gondoljuk, akkor a világnak is más lesz a perspektívája.

***Kívánok mindenkinek boldog újesztendőt ebben az új egyházi évben!
 Igazi találkozást Istennel! Ezáltal új távlata lesz az életünknek!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Ebben az imádságban kérjük Isten segítségét, hogy ne csak földi gondjainkkal, bajainkkal vesződő emberek legyünk. Emelkedjünk ki ezekből a mindennapi bajokból. Ezek mindennap születnek. Ezeket soha nem fogjuk legyőzni. Esetleg valamelyik elmúlik, jön helyette másik. Aki innen nem emelkedik ki, az elveszik ezekben. Többre vagyunk hivatottak!

Ajándékozzuk meg egymást önmagunkkal!

Mi Atyánk...